

[Ellen Poulsen.]

mest værdifulde elever, de har haft, er kommet fra almindelige hjem, og ikke mindst er mange af dem kommet fra landbohjem; de har gennemgået landsbyskolen og har så gennem praktisk arbejde vist, at de har en særlig forkærlighed og et særligt håndlag for det specielle kald at pleje syge. Det har været muligt for dem ved at gennemgå sygeplejehøjskolen som en forskole at opnå de nødvendige kundskaber, så de har kunnet gennemgå de 3 uddannelsesår og bestå den eksamen, der hidtil har været krævet. Jeg tror, at man fremtidig skal lægge meget stor vægt på disse højskoler og den uddannelse, enhver kan få dér, og at man skal være noget varsom med at stille større krav, end at de kan honoreres gennem dette forskole- og højskoleophold.

Så er der spørgsmålet om de fremtidige uddannelsessteder, idet det utvivlsomt vil blive meget vanskeligt for de mindre sygehuse rundt om i landet at etablere de nye sygeplejerskoler, som skal indføres. Det anføres i betænkningen, at det er muligt i praksis at lægge disse skoler hen til de 12—13 store hospitaler, der er her i landet, men på den anden side er det vist også let at se det uheldige i en sådan udvikling. Ved drøftelser med mange oversygeplejersker på de mindre sygehuse er det kommet frem, at der ses med megen skepsis herpå. Man er klar over, at man muligvis kan få den ordening, at sygeplejeeleverne gennemgår den teoretiske uddannelse på et stort sygehus og så kun for et kortere tidsrum kommer ud på de mindre sygehuse, men herved vil der aldrig kunne opnås de samme resultater, som hvis sygeplejeeleverne gennem et længere tidsrum er med i det daglige arbejde på det samme sygehus. Der er mange sygeplejersker, som hævder, at eleverne i arbejdet på de mindre sygehuse får værdier i sygeplejerskeuddannelsen, som har været til stor gavn for dem videre frem; og derfor er der nogen ængstelse for at komme ind på en mere teoretisk uddannelse, som kan blive til skade for det alment menneskelige. Det skulle jo nødig gå sådan, at vi i den fremtidige sygeplejerskeuddannelse kom hen i retning af det, man kender fra visse steder i England,

hvor sygeplejersker er sådan nogle op-højede væsener, der ikke beskæftiger sig med de syge; det er overladt til gangpiger eller andre.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at betegnelsen sygeplejerske — men derimod ikke det at pleje syge — skal være forbeholdt autoriserede sygeplejersker, og i den anledning vil jeg gerne have lov til at stille et spørgsmål. Der eksisterer jo rundt om på vore sygehuse noget, der hedder frivillige sygehjælpere. Det er navnlig kvinder, som har fået en uddannelse — vel nok i forbindelse med sygehusenes udvidede beredskab. De har fået en grundig teoretisk uddannelse på, såvidt jeg husker, 51 timer, og bagefter har de fået en praktisk uddannelse på afdelingerne på 20 timer, senere suppleret med 40 timer.

Nu kunne jeg godt lide at vide, om man omgås med planer om at gå lidt videre ad den vej, om man har i tankerne ved siden af den almindelige sygeplejerskeuddannelse at indrette en sådan uddannelse som sygeplejere, hvorved man kunne få skudt et led ind indenfor sygehusene, som netop blev dem, der egentlig skulle pleje de syge. Det er den slags tanker, man uvilkårlig må gøre sig, når man studerer dette lovforslag og ikke mindst læser bemærkningerne igennem.

Endelig skal man være klar over, at med de store fremskridt, lægevidenskaben har gjort, vil der omkring på de store hospitalsafdelinger stilles større krav til sygeplejerskerne. Lige så sikkert er det, at mange af de uddannede sygeplejersker også skal ud til anden virksomhed end hospitalsarbejde; de skal f. eks. ud som hjemmesygeplejersker, de skal ud i landdistrikterne. Derfor skulle deres uddannelse også gerne være sådan, at de ikke føler sig altfor fremmede for det arbejde, de her får, for den befolkning og de hjem, de til daglig skal færdes i.

Vi er alle interesseret i, at sygeplejen her i landet kan blive så god og så betryggende som muligt, og vi er også alle interesseret i, at sygeplejerskernes kår bliver så gode, som det er rimeligt og muligt, men der er mange andre ting, som kommer ind i billedet af sygehusenes udvikling i vort land og af sygeplejen i det hele taget.